

COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 15.12.2020
COM(2020) 824 final

ANNEX 7

ANEXĂ

la

Propunerea de REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

**privind liniile directoare pentru infrastructurile energetice transeuropene și de abrogare
a Regulamentului (UE) nr. 347/2013**

{SEC(2020) 431 final} - {SWD(2020) 346 final} - {SWD(2020) 347 final}

Grila privind subsidiaritatea

1. Poate Uniunea să acționeze? Care este temeiul juridic al acțiunii Uniunii și în baza cărei competențe intenționează Uniunea să acționeze?
1.1 Care articol(e) din tratat este (sunt) utilizat(e) ca temei juridic al propunerii legislative sau al inițiativei de politică?
Articolul 170 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene prevede că Uniunea contribuie la crearea și dezvoltarea de rețele transeuropene, inclusiv în sectorul infrastructurilor de energie. Uniunea trebuie să promoveze interconectarea rețelelor naționale. Regulamentul TEN-E se bazează pe articolul 172 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, care prevede temeiul juridic pentru adoptarea de orientări privind obiectivele, prioritățile și liniile generale ale măsurilor preconizate în domeniul rețelelor transeuropene, astfel cum se prevede la articolul 171.
1.2 Competența Uniunii reprezentată de acest articol din tratat este exclusivă, partajată sau de sprijinire?
În cazul rețelelor transeuropene, competența Uniunii este partajată. La articolul 172 se prevede că orientările și proiectele de interes comun care privesc teritoriul unui stat membru necesită aprobarea statului membru în cauză. <i>Principiul subsidiarității nu se aplică în cazul domeniilor de politică în care Uniunea are competență exclusivă, astfel cum este definită la articolul 3 din TFUE¹. Acesta este temeiul juridic specific care determină dacă propunerea face sau nu obiectul mecanismului de control al subsidiarității. Articolul 4 din TFUE² stabilește domeniile în care competența este partajată între Uniune și statele membre. Articolul 6 din TFUE³ stabilește domeniile în care Uniunea are doar competența de sprijinire a acțiunilor statelor membre.</i>
2. Principiul subsidiarității: Motivele pentru o acțiune a UE
2.1 Îndeplinește propunerea cerințele procedurale din Protocolul nr. 2⁴?
- A existat o consultare amplă înainte de a propune actul? - Există o declarație detaliată cu indicatori calitativi și, acolo unde este posibil, indicatori cantitativi care permit să se estimeze dacă acțiunea poate sau nu să fie realizată cel mai bine la nivelul Uniunii?
- În conformitate cu Orientările privind o mai bună legiferare, Comisia a efectuat o consultare cuprinzătoare, pe baza unei strategii de consultare care a inclus diverse metode și instrumente de consultare. Strategia a fost concepută în conformitate cu logica de intervenție, punându-se accentul pe relevanța, eficacitatea, eficiența, coerența și valoarea adăugată europeană a Regulamentului TEN-E. Strategia de consultare a urmărit să asigure luarea în considerare a tuturor dovezilor relevante, inclusiv a datelor privind costurile, privind impactul societal și privind beneficiile potențiale ale inițiativei. - O consultare publică online în perioada 18 mai-13 iulie 2020 a oferit posibilitatea de a contribui tuturor celor interesați de evaluarea și revizuirea Regulamentului TEN-E. Pentru gestionarea consultării publice online a fost folosit sistemul EU Survey. Chestionarul a fost

¹ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/HTML/?uri=CELEX:12008E003&from=RO>

² <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/HTML/?uri=CELEX:12008E004&from=RO>

³ <https://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:12008E006:RO:HTML>

⁴ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/HTML/?uri=CELEX:12016E/PRO/02&from=RO>

disponibil în 23 de limbi oficiale ale UE. Chestionarul s-a adresat în special cetățenilor și organizațiilor (de exemplu, ONG-uri, administrații locale, comunități locale, întreprinderi și asociații industriale) care nu au cunoștințe specializate în domeniul Regulamentului TEN-E. Acest lucru s-a reflectat în numărul, structura și formularea chestionarului. Întrebările din cadrul consultării publice deschise au urmărit să identifice relevanța Regulamentului TEN-E în ceea ce privește obiectivele sale și categoriile de infrastructură, precum și caracteristicile PIC pe care publicul larg le-a considerat cele mai importante. Părțile interesate care dețineau cunoștințe de specialitate în domeniul Regulamentului TEN-E (de exemplu, profesioniștii care au reprezentat o autoritate națională competentă/de reglementare, OST/OTS, OD, un inițiator al unui proiect de întreprindere, un producător de energie, un ONG cu cunoștințe specifice în domeniu) au fost invitate să completeze un sondaj specific. Consultarea publică online a fost accesibilă pe site-ul Comisiei „Exprimați-vă părerea” și a inclus linkuri către documente de referință și pagini web relevante, cum ar fi cele dedicate politicii TEN-E și Pactului verde european.

- Au avut loc patru seminare online cu părțile interesate pentru a asigura o mai bună informare a acestora și pentru a crea oportunități pentru un feedback structurat.
- Expunerea de motive și evaluarea impactului conțin o secțiune privind principiul subsidiarității. Mai multe informații sunt disponibile la întrebarea 2.2 de mai jos.

2.2 Conține expunerea de motive (și orice evaluare a impactului) care însoțește propunerea Comisiei o justificare adecvată în ceea ce privește conformitatea cu principiul subsidiarității?

Atât expunerea de motive, cât și evaluarea impactului care însoțește propunerea Comisiei conțin o justificare adecvată în ceea ce privește conformitatea cu principiul subsidiarității.

Infrastructura de transport al energiei (inclusiv o rețea offshore interconectată și o infrastructură a rețelelor inteligente) are o valoare adăugată europeană datorită impactului său transfrontalier și este esențială pentru realizarea unui sistem energetic neutru din punct de vedere climatic. Regulamentul TEN-E a adus valoare și a contribuit la obținerea de rezultate în ceea ce privește integrarea pieței energiei din Uniune, concurența și siguranța aprovizionării. Este nevoie de un cadru de cooperare regională între statele membre pentru dezvoltarea infrastructurii energetice transfrontaliere. Reglementările și acțiunile individuale ale statelor membre sunt insuficiente pentru a realiza aceste proiecte de infrastructură în ansamblu.

Piața internă a energiei necesită infrastructuri transfrontaliere a căror dezvoltare necesită cooperarea între două sau mai multe state membre, fiecare având propriul cadru de reglementare.

Regulamentul TEN-E a adăugat valoare față de ceea ce ar fi putut fi realizat doar la nivel național sau regional. De la intrarea în vigoare a acestui regulament, implementarea unui număr de peste 40 de proiecte-cheie în domeniul infrastructurii energetice a ajutat majoritatea statelor membre să atingă obiectivul de interconectare de 10 % pentru 2020 și să realizeze o rețea de gaze bine interconectată și rezistentă la șocuri. Piața energiei din Uniune este mai integrată și mai competitivă decât în 2013, iar securitatea energetică a Uniunii s-a îmbunătățit. Accesul la finanțare specifică în cadrul MIE a permis implementarea a 95 de proiecte de interes comun care altminteri ar fi accesat cu greu o finanțare potrivit normelor pieței.

Progresele de mai sus nu ar fi putut fi realizate numai prin acțiunea statelor membre. Diverse părți interesate au confirmat valoarea adăugată a Regulamentului TEN-E, subliniind importanța cooperării regionale la implementarea proiectelor transfrontaliere, transparența certitudinii în materie de

reglementare și accesul la finanțare.
2.3 Pe baza răspunsurilor la întrebările de mai jos, pot obiectivele acțiunii propuse să fie realizate în mod satisfăcător de către statele membre prin acțiune individuală (necesitatea unei acțiuni din partea UE)?
Reglementările și acțiunile individuale ale statelor membre sunt insuficiente pentru a realiza proiectele prioritare de infrastructură energetică necesare pentru atingerea obiectivelor inițiativei propuse. În absența unei acțiuni la nivelul UE, obiectivele consacrate în tratat în ceea ce privește promovarea interconexiunilor și a interoperabilității rețelelor naționale nu pot fi atinse.
(a) Există aspecte importante/considerabile transnaționale /transfrontaliere în ceea ce privește problemele abordate? Au fost acestea cuantificate?
Temeiul juridic al rețelelor transeuropene (a se vedea punctul 1.1 de mai sus) prevede că domeniul vizat este de natură transfrontalieră. Acest lucru se reflectă și în obiectivul inițiativei, care constă în facilitarea dezvoltării unor infrastructuri energetice adecvate în întreaga UE și în vecinătatea sa pentru a permite îndeplinirea obiectivelor UE în materie de energie și climă, în special a obiectivelor 2030/50, precum și integrarea pieței, concurența și securitatea aprovizionării. Mai precis, acțiunea propusă are rolul să permită identificarea proiectelor și investițiilor transfrontaliere în întreaga Uniune și în colaborare cu țările învecinate care sunt necesare pentru tranziția energetică și obiectivele climatice. În plus, acțiunea își propune să îmbunătățească planificarea infrastructurii transfrontaliere pentru integrarea sistemelor energetice și a rețelelor offshore.
(b) Ar fi acțiunea la nivel național sau lipsa acțiunii la nivelul UE contrară obiectivelor fundamentale ale tratatului ⁵ sau ar prejudicia aceasta în mod semnificativ interesele altor state membre?
În absența unei acțiuni la nivelul UE, obiectivele prevăzute la articolul 170, și anume crearea și dezvoltarea de rețele transeuropene în sectoarele infrastructurilor de transporturi, telecomunicații și energie, nu ar putea fi atinse. Scopul este de a promova interconexiunile și interoperabilitatea rețelelor naționale, precum și accesul la astfel de rețele. În acest context, trebuie să se țină seama de necesitatea de a conecta regiunile insulare, fără ieșire la mare și periferice cu regiunile centrale ale Uniunii.
(c) În ce măsură au statele membre capacitatea sau posibilitatea de a adopta măsuri adecvate?
O acțiune la nivel național poate institui măsuri adecvate pentru a completa acțiunea la nivelul UE și pentru a permite atingerea obiectivelor din acest domeniu de politică. Măsurile se pot referi, printre altele, la rețelele naționale legate de rețelele transfrontaliere și la punerea în aplicare la nivel național a măsurilor, inclusiv autorizarea proiectelor de infrastructură. Cu toate acestea, în absența unei acțiuni la nivelul UE pentru o abordare coordonată a rețelelor energetice transeuropene, interconexiunile necesare pentru decarbonizarea sistemului energetic, o mai bună integrare a pieței, concurență și securitatea aprovizionării nu ar fi identificate și puse în aplicare.
(d) Ce diferențe sunt în felul în care problema și cauzele sale (de exemplu, externalități negative, efecte de propagare) se manifestă la nivelul național, regional și local al UE?
Cele două aspecte-cheie abordate de acțiunea propusă se referă la nivelurile național, regional și local: în primul rând, tipul și amploarea dezvoltării infrastructurii transfrontaliere nu sunt pe deplin aliniate la obiectivele politicii energetice a UE, în special în ceea ce privește Pactul verde european și

⁵ https://europa.eu/european-union/about-eu/eu-in-brief_ro

obiectivul neutralității climatice; în al doilea rând, întârzierile în punerea în aplicare a proiectelor-cheie de infrastructură afectează toate nivelurile UE prin niveluri mai scăzute de integrare a pieței, de concurență și de securitate a aprovizionării.
(e) Este problema răspândită pe întreg teritoriul UE sau este aceasta limitată la câteva state membre?
Problemele prezentate în subsecțiunile anterioare afectează toate statele membre și sunt larg răspândite în întreaga UE. Toate statele membre trebuie să continue decarbonizarea sistemelor lor energetice și să contribuie la realizarea neutralității climatice până în 2050 și vor beneficia de niveluri mai ridicate de integrare a pieței, de concurență și de securitate a aprovizionării.
(f) Sunt statele membre suprasolicitate în ceea ce privește atingerea obiectivelor măsurii planificate?
Măsurile luate doar la nivelul statelor membre nu ar fi în măsură să atingă obiectivele inițiativei propuse. O abordare coordonată la nivelul UE privind planificarea infrastructurii transfrontaliere și identificarea proiectelor de infrastructură prioritare, pe baza cooperării regionale, va contribui la creșterea eficienței.
(g) Cum diferă opiniile/demersurile preferate de autoritățile naționale, regionale și locale în cadrul UE?
În cadrul consultării părților interesate, autoritățile naționale, regionale și locale și-au exprimat sprijinul cu privire la acțiunile la nivelul UE.
2.4 Pe baza răspunsului la întrebările de mai jos, pot obiectivele acțiunii propuse să fie realizate mai bine la nivelul Uniunii, având în vedere amploarea sau efectele acțiunii respective (valoarea adăugată europeană)?
Acțiunea la nivelul UE oferă o valoare adăugată clară în comparație cu politicile naționale, după cum a demonstrat Regulamentul TEN-E existent și beneficiile obținute până în prezent. Conectarea efectivă a rețelelor statelor membre și eliminarea blocajelor au îmbunătățit integrarea pieței între statele membre, precum și concurența, astfel cum se reflectă în progresele înregistrate în ceea ce privește obiectivele de interconectare și convergența prețurilor energiei în întreaga UE.
(a) Există beneficii clare în urma acțiunii la nivelul UE?
Regulamentul TEN-E a stabilit o nouă abordare privind planificarea infrastructurii energetice transfrontaliere. Acesta reunește părțile interesate în cadrul unor grupuri regionale pentru a identifica și a contribui la punerea în aplicare a proiectelor de interes comun (PIC) care contribuie la dezvoltarea coridoarelor prioritare și a domeniilor tematice prioritare privind infrastructura energetică. Pe lângă o abordare eficientă și eficientă din punctul de vedere al costurilor a planificării infrastructurii, regulamentul a îmbunătățit procedurile de autorizare. Regulamentul solicită statelor membre să asigure o procedură simplificată de autorizare a proiectelor de interes comun, cu o durată de trei ani și jumătate pentru o decizie de autorizare. Aceste proiecte trebuie să primească statutul de proiecte de cea mai mare importanță națională posibilă și să fie incluse în planurile naționale de dezvoltare a rețelei. Regulamentul prevede, de asemenea, asistență în materie de reglementare, norme și orientări pentru alocarea transfrontalieră a costurilor și stimulente legate de riscuri și oferă acces la oportunități de finanțare din partea Mecanismului pentru Interconectarea Europei (MIE).

De la adoptarea sa în 2013, TEN-E a permis punerea în aplicare a peste 40 de proiecte-cheie de infrastructură energetică și se preconizează că alte 75 de proiecte vor fi puse în aplicare până în 2022. Sprijinul financiar oferit de MIE, în valoare totală de 4,7 miliarde EUR, a permis punerea în aplicare a 95 de PIC. Începând din 2014, MIE a oferit finanțare pentru 149 de acțiuni, dintre care 114 (519 milioane EUR) pentru studii și 35 (4,2 miliarde EUR) pentru lucrări. Din bugetul total de 4,7 miliarde EUR, 1,5 miliarde EUR au fost alocate proiectelor din domeniul gazelor și 2,8 miliarde EUR proiectelor din domeniul energiei electrice. Până în prezent, aproximativ o cincime din totalul proiectelor de interes comun au primit asistență financiară din partea MIE pentru studii și/sau lucrări.

Există un consens larg în rândul părților interesate cu privire la valoarea adăugată europeană a regulamentului, obținută prin cooperarea regională, accesul la finanțare, îmbunătățirea informațiilor și a transparenței, precum și prin îmbunătățirea proceselor de planificare și de autorizare.

(b) Există economii de scară? Pot obiectivele să fie îndeplinite mai eficient la nivelul UE (beneficii mai mari per unitate de cost)? Va fi îmbunătățită funcționarea pieței interne?

Evaluarea actualului Regulament TEN-E arată că acesta a contribuit în mod eficace la conectarea rețelelor statelor membre și la eliminarea blocajelor. Integrarea pieței între statele membre și concurența s-au îmbunătățit, astfel cum o demonstrează progresele înregistrate în ceea ce privește atingerea obiectivelor de interconectare și convergența prețurilor energiei în întreaga UE. Punerea în aplicare a PIC în domeniul energiei electrice va ajuta majoritatea statelor membre să atingă obiectivul de interconectare de 10 % pentru 2020. Prin urmare, piața energiei din UE este mai integrată și mai competitivă decât în 2013. Proiectele permit, de asemenea, integrarea energiei electrice din surse regenerabile și schimbul transfrontalier de energie electrică, reducând nevoia de restricționare a furnizării energiei.

Securitatea aprovizionării, care reprezintă unul dintre principalele motoare ale actualului Regulament TEN-E, a fost îmbunătățită în mod semnificativ prin intermediul proiectelor de interes comun. Până la începutul anilor 2020, când PIC în domeniul gazelor aflate în prezent în curs de punere în aplicare vor fi operaționale, Europa ar trebui să beneficieze de o rețea de gaze bine interconectată și rezistentă la șocuri, iar toate statele membre vor avea acces la cel puțin trei surse de gaze sau la piața mondială a gazului natural lichefiat (GNL), un element-cheie pentru îmbunătățirea securității energetice a Uniunii prin diversificarea surselor de gaze.

(c) Care sunt avantajele în cazul înlocuirii diferitelor politici și norme naționale cu o abordare politică mai omogenă?

Pe baza actualului Regulament TEN-E, măsurile propuse vizează o abordare mai coordonată a planificării infrastructurii transfrontaliere, accelerarea punerii în aplicare a proiectelor și un tratament reglementar mai coerent al proiectelor de interes comun. Acest lucru va permite o abordare mai eficientă a dezvoltării proiectelor de infrastructură transfrontaliere și punerea lor în aplicare mai rapidă.

(d) Contrabalansează avantajele unei acțiuni la nivelul UE pierderea competenței statelor membre și a autorităților locale și regionale (dincolo de costurile și avantajele unei acțiuni la nivel național, regional și local)?

Accelerarea punerii în aplicare a proiectelor de infrastructură energetică care permit atingerea obiectivelor de neutralitate climatică ale Pactului verde european, precum și integrarea pieței, concurența și securitatea aprovizionării la cel mai mic cost pentru consumatori și întreprinderi reprezintă o prioritate majoră pentru toate statele membre. Prin urmare, acțiunea la nivelul UE va permite sprijinirea tuturor statelor membre în eforturile lor de a contribui la realizarea obiectivelor-

cheie ale politicii în domeniul energiei și al climei.
(e) Va exista o claritate juridică îmbunătățită pentru cei care trebuie să pună în aplicare legislația?
Revizuirea propusă a cadrului TEN-E existent va oferi inițiatorilor proiectelor și autorităților naționale o mai mare claritate juridică. De exemplu, vor fi clarificate dispozițiile privind tratamentul reglementar al proiectelor de interes comun.
3. Proportionalitatea: Cum ar trebui să acționeze UE
3.1 Conține expunerea de motive (și orice evaluare a impactului) care însoțește propunerea Comisiei o justificare adecvată cu privire la proportionalitatea propunerii și o declarație care permite evaluarea conformității propunerii cu principiul proporționalității?
Atât expunerea de motive, cât și evaluarea impactului care însoțește propunerea Comisiei conțin o astfel de justificare. Inițiativa respectă principiul proporționalității. Ea intră în sfera de acțiune a rețelelor energetice transeuropene, astfel cum este definită la articolul 170 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene. Intervenția politică este proporțională cu amploarea și natura problemelor definite, precum și cu realizarea obiectivelor stabilite. Propunerea nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivului general urmărit de a facilita dezvoltarea în timp util a unor infrastructuri energetice suficiente în întreaga Uniune și în vecinătatea acesteia pentru a permite atingerea obiectivelor în materie de energie și climă ale Uniunii în conformitate cu Pactul verde european, în special în ceea ce privește obiectivele pentru 2030/50, inclusiv obiectivul neutralității climatice, precum și integrarea pieței, concurența și siguranța aprovizionării. Pe baza rezultatelor evaluării, Comisia a evaluat mai multe opțiuni de politică care aparțin unui număr de patru domenii de impact ale actualului cadru TEN-E, cum ar fi sfera de aplicare, planificarea guvernantei/infrastructurii, autorizarea și participarea publicului, precum și tratamentul normativ. Evaluarea și compararea opțiunilor (a se vedea în special secțiunile 7 și 8 din evaluarea impactului însoțitoare) arată că nicio opțiune individuală nu este suficientă pentru a îndeplini obiectivele identificate. Identificarea pachetului de opțiuni de politică optime pentru atingerea obiectivelor specifice se bazează pe o evaluare care include principiul proporționalității.
3.2 Pe baza răspunsurilor la întrebările de mai jos și a informațiilor furnizate de o evaluare a impactului, de expunerea de motive sau din alte surse, este acțiunea propusă o modalitate corespunzătoare de realizare a obiectivelor preconizate?
Acțiunea propusă include măsuri adecvate pentru atingerea obiectivelor urmărite de inițiativă. Măsurile sunt proporționale și nu depășesc ceea ce este necesar. În lipsa unei acțiuni la nivelul UE, statele membre nu ar fi în măsură să îndeplinească obiectivele în mod satisfăcător. Costurile suplimentare sunt foarte limitate și includ măsuri de reducere a costurilor directe.
(a) Este inițiativa limitată la acele aspecte pe care statele membre nu le pot realiza individual în mod satisfăcător și cu privire la care Uniunea poate aduce o contribuție pozitivă?
În absența unei acțiuni la nivelul UE, statele membre nu ar fi în măsură să identifice proiectele de infrastructură transfrontaliere adecvate necesare pentru realizarea obiectivelor politicii în domeniul

climei și al energiei pe baza planificării integrate a infrastructurii transfrontaliere. Măsurile propuse se limitează la acele aspecte pe care statele membre nu le pot realiza singure în mod satisfăcător.
(b) Este forma acțiunii Uniunii (alegerea instrumentului) justificată, cât mai simplă cu putință și coerentă cu realizarea satisfăcătoare a obiectivelor urmărite și cu asigurarea respectării acestora [de exemplu, alegerea între regulament, directivă(-cadru), recomandare sau alte metode de reglementare, cum ar fi coreglementarea etc.]?
Inițiativa propune revizuirea Regulamentului TEN-E existent și, prin urmare, menținerea alegerii instrumentului care s-a dovedit că funcționează bine pentru a atinge obiectivele urmărite în conformitate cu metoda de reglementare (colegislație), astfel cum se prevede la articolul 172 din TFUE.
(c) Permite acțiunea întreprinsă de Uniune cât mai multă libertate cu putință pentru decizia națională, îndeplinind în același timp obiectivele stabilite în mod satisfăcător? (De exemplu, este posibil să se limiteze acțiunea la nivel european la impunerea unor standarde minime sau să se utilizeze un instrument de politică sau o abordare mai puțin stricte?)
Articolul 171 din TFUE prevede că Uniunea stabilește orientări privind obiectivele, prioritățile și liniile directoare ale acțiunilor preconizate în domeniul rețelelor transeuropene și că aceste orientări identifică proiecte de interes comun. Măsurile propuse se bazează pe aceste dispoziții pentru a stabili un cadru la nivelul UE care este necesar pentru atingerea obiectivelor consacrate în TFUE.
(d) Creează inițiativa costuri financiare sau administrative pentru Uniune, guverne naționale, autorități regionale sau locale, operatori economici sau cetățeni? Sunt proporționale aceste costuri cu obiectivul urmărit?
Măsurile propuse sunt, în principal, îmbunătățiri ale actualului cadru TEN-E. Evaluarea a arătat că regulamentul actual a funcționat bine. În cursul consultării părților interesate, majoritatea părților interesate au fost de acord că regulamentul este eficient din punctul de vedere al costurilor și oferă beneficii mai mari decât costurile. Inițiativa creează o sarcină financiară și administrativă suplimentară limitată pentru inițiatorii proiectelor și pentru Comisie, precum și pentru ACER. Măsurile de simplificare propuse vor genera beneficii directe prin reducerea costurilor directe recurente actuale legate de sarcina administrativă ca urmare a reducerii obligațiilor de monitorizare și de raportare.
(e) Respectându-se dreptul Uniunii, au fost luate în considerare circumstanțele speciale din statele membre individuale?
Nu a fost identificată nicio circumstanță specială care se aplică în statele membre individuale.